

ρασαίνουσιν ἐκεῖνο ὡς εἶναι, καὶ ὄχι ἐκεῖνο ὡς δὲν εἶναι· εἶναι βέβαιον, ὅτι τὰ πράγματα, περὶ ὧν ἔσαι ἐδὼ ἢ παρῆσα συνομιλία, ὑπάρχουσι μόνον κατὰ τὸ Φαινόμενον, καὶ ὄχι πραγματιωδῶς.

Ε'ρ. Πῶς; δὲν εἶναι ἐδὼ κανένα πραγματιωδῆς, π. χ. τὸ Οὐράνιον Τόξον; δὲν εἶναι λοιπὸν αὐτὸ ἄλλό τι, παρὰ μόνον ἓν εἶδος πολλῶν διαφόρων χρωμάτων;

Α'π. Οὐδὲν περισσότερον· ὅλα αὐτὰ τὰ Φαινόμενα προέρχονται ἀπὸ μίαν κοινὴν αἰτίαν, δηλ. ἀπὸ τὴν ἀντανάκλασιν, καὶ διάθλασιν τῆ Φωτὸς.

Ε'ρ. Ἐξηγήσατέ μοι διεξοδικώτερον, πῶς παράγονται αὐτὰ τὰ Φαινόμενα· καὶ πρῶτον, πῶς αὐτὸ τὸ Τόξον ἔλαβεν αὐτὸ τὸ σχῆμα, τὸ τόσον ὠραῖον, καὶ θαυμάσιον;

Α'π. Τὸ Οὐράνιον Τόξον (ἢ Ἴρις) εἶναι τὸ ἐξαισιώτατον ἀπὸ ὅλα τὰ ποιήματα τῆ Θεῆ (οἱ ἔβραιοὶ τὸ ὀνομάζουσιν **קשת** **קשת**, οἱ προπάτορες ἡμῶν Ἑλληνες τὸ ὀνόμαζον θαυμαντὶς, δηλ. θυγατέρα τῆ θαύματος) αὐτὸ τὸ Φαινόμενον φαίνεται εἰς τὴν Βροχήν, ἢ εἰς τὴν Δρόσον, καὶ ὄχι εἰς τὰ Νέφη ὅθεν προέρχεται ἡ βροχὴ, ἢ ἡ δρόσος, καὶ προξενεῖται ἀπὸ τὴν ἀντανάκλασιν, καὶ διάθλασιν τῆ Ἥλις, εἰς τὰ σφαιροειδῆ μέρη τῆς Βροχῆς· συχνάκις βλέπομεν δύο Οὐράνια Τόξα εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν, ἓνα κατώτερον, ὡς ΑΖΒ ἰσχυρότερον, καὶ ζωηρότερον· καὶ τὸ ἄλλο ἀνώτερον ὡς ΠΘΔ. ἀδυνατώτερον, καὶ ὄχι τόσον ζωηρόν· τὸ κατώτε-